Verification of notes is a *Derabonon*

קיום שטרות דרבנן –

OVERVIEW

The גמרא states here that קיום שטרות is only מדרבנן; (seemingly) meaning that מן if a מלוה presents a שטר he is entitled to collect with it and does not require any פיום (even if the לוה claims it is a forged document). קיום is puzzled by this ruling.

asks: תוספות

- תימה כיון דמדאורייתא אפילו אין עדים שיכירו חתימת העדים השטר כשר בשר is astounding! Since נשר מדאורייתא even if there are no witnesses who recognize the signatures of the witnesses -

אם כן כל אדם שירצה יזייף ויכתוב ויחתום מה שירצה ויגבה ממנו².

If indeed this is true, anyone who so desires will forge a document and write whatever he desires and sign (fake signatures) and will be able to collect with this document!!

תוספות attempts to modify the meaning of קיום שטרות. 3

- אומר רבינו יצחק דאיכא למימר כגון שלוה מודה שכתבו וטוען שהוא פרוע והכא אומר רבינו יצחק אומר רבינו אומר איים פאר אומר איים שטרות דרבנן פאר אומר , that can be explained to mean in a specific case, for instance where the לוה admits that the was written with his consent (he borrowed the money) but the לוה the loan was paid up -

- 6 וקטבר האי תנא דמודה בשטר שכתבו צריך לקיימו והאי קיום הוי ודאי מדרבנן - And we will assume that the מודה משנה maintains that מודה בשטר שכתבו מודה בשטר שכתבו (for a מודה בשטר עכתבו) is certainly a רבנן requirement, for would be required and the מלוה would collect his debt.

¹ We are discussing a case where the לוה claims the note is forged (otherwise if he admits that it is a proper note, there is no need (generally) for קיום [see later in this אין, and nevertheless מלוה מלוה מלוה מלוה מלוה.

² מוכר cannot understand how is it possible that מוכר (or מוכר (or מוכר) claims that the note (of sale) is forged, he will have have no recourse at all, and the holder of the note will collect with it. We can imagine the chaos that will result from such a ruling!

³ The ה"י attempts to answer that [obviously] if the מוכר (מוכר (מוכר attempts to answer that attempts) claims that the מוויף, it will require קיים even מדאורייתא, and when the מרא states here that קיים שטרות דרבנן it is referring to a specific case.

⁴ This refers to the משנה which states that a קטן שנעשה and a גדול שעמו can be מקיים the שטר. See 'Thinking it over'.

⁵ מודה בשטר שכתבו צריך לקיימו means that if the לה admits that the שטר was written on his say so (i.e. he admits to borrowing the money) however he claims that the debt was paid, the rule is (according to this מלוה that the admits that the debt was paid, the rule is (according to this מווייף) that the מדוייף מיגו annot collect unless he is first שמיים the מדים the מדוייף has a מדרבנן. This requirement (according to the קיים is only מדרבנן. Another מדרבנן is required even מדרבנן.

⁶ We know for sure that the שטר is valid, since the לוה admits to borrowing; the purpose of the קיום is to remove the מדרבנן is to claim מזויף can be understood to be only מדרבנן, since the מלוה is holding a valid שטר.

חוספות offers another example where קיום שטרות could be מדרבנן (only):

- 8 אי נמי כגון שנתקיים משדה אחת או משתי שדות ויוצא מתחת אי משרה אחת אי נמי כגון שנתקיים משדה אחת משטר or you may also say where for instance the מקויים from only one field, or from two fields but the מלוה is holding those - שטרות -

- דאמר לעיל (דף כ,א) דחיישינן שמא זייף

Where the גמרא previously said that it is not a sufficient קיום, because we are concerned perhaps he forged the signature; in such a case we can also understand that the requirement to be מדרבנן is שטר אחרבנן. However where the אווייף then (seemingly) מדרבנן שטרות should be אווייף should be מן התורה. This is how we could have explained it based on our גמרא.

תוספות has a difficulty:

- ומיהו בריש גיטין (דף ג,א. ושם) מוכח דאפילו היכא דאין מכירין החתימה כלל ומיהו בריש גיטין (דף ג,א. ושם) ומיהו tis evident that even when we do not recognize the signatures at all -

הוי מדאורייתא כמי שנחקרה עדותן בבית דין:

It is considered מדאורייתא as if their testimony has been verified by תוספות; בי"ד as if their testimony has been verified by תוספות; בי"ד inds it very difficult to justify this concept.

SUMMARY

It is understandable that מדרבנן in the case of מודה בשטר שכתבו or if it was an inferior מדרבנן, but not that קיום in general is מדרבנן.

THINKING IT OVER

תוספות explains that here we can understand that מדרבנן is קיום in a case where it is requires a מודה בשטר שכתבו is because he has a קיום מקיים if there is a מדול שעמו who is מזוייף the מגו מזוייף of מגו שטר מקיים is thwarted since he will be required to swear. He is considered a מזוייף מחויב שבועה where we rule that he has to pay, 12 so the ואינו יכול לישבע where is no need for the קטן שנתגדל 13 !

 $^{^{7}}$ A קיום משדה אחת is not a valid קיום מדרבנן (we require two שדות [and "מרנו יוצא מתח").

 $^{^{8}}$ The מלוה of the עדים in question has other שטרות which he is holding that the same עדים signed on them as well.

⁹ In this case too we have a קיום already, except that the רבנן were not satisfied and wanted a better קיום.

 $^{^{10}}$ The גמרא גמרא there asked how is one שליח believed to testify that the גע was signed properly, and answered that since therefore by גע where there is the concern of עגונה were lenient allowed one עד to be believed. It is evident that in general מדרבנן is only מדרבנן.

¹¹ See footnote # 5.

¹² See ב"ב לד,א.

¹³ See אילת אהובים and משכנות הרועים אות תתקמה.